

Why Do We Say *Akdamut* and *Yatziv Pitgam*? Shavuot Mysteries Lost in Translation

1) Akdamut (first line)

אקדמות מלין ושריות שותא
אולא שקלנא הרמן ורשותא

An introduction of words and a beginning of speech:
From the first, I request authority and permission...

2) Yatziv Pitgam

יציב פתגם, לאת ודגם, ברבו רבון עירין
עני אנא, במנינא, דפסלין ארבעה טורין
קדמוהי, לגו מוהי, נגיד ונפיק נהר דגורין
בטור תלגא, נהור שרגא, וזיקין דגור ובעורין

ברא וסקא, מה בחשוכא, ועמה שרין נהורין
רחיקין צפא, בלא שטפא, וגלנו לה דמטמרין
בעית מניה, ית הרמנה, ובתרוהי עדי גויברין
ידעי הלכתא, ומתניתא ותוספתא, ספרא וספרין

מלך סיא, לעלמיא, ימגן עם להון משחרין
אמיר עליהון, פחלא יהון, ולא יתמנון היר עפרין
יסורין פעו, להון בקעו, יטופון נעוהי סמרין
רעותהון הב, ואפיהון צהב, ינהרון כנהר צפרין

לי הב תקורף, ועינוד זקורף, חזי ערוך דבד פפרין
ויהון פתבנא, בגו לבנא, פאבנא ישתקון ספרין
(פקאמנא ותרגמנא במלוי דבחיר ספרין)
יהונתו גבר ענותו בכו נמטין אפרין

Firm is the praise (of God) Who is the sign and mark,
(Who stands out among) the myriads of myriads of angels.
I do here chant In the presence of a quorum,
Of those who have hewn through the four mountains.
Before Him,
Into His cisterns,
Does flow and proceed a river of fire.

In a mountain of snow
And flash of light,

And shooting stars, fiery flashes and torches,
He created and perceives
What is (concealed) in darkness,
While with Him there reposes light.
He observes what is distant
With nothing unnoticed
While to Him are revealed hidden things.
I ask of Him His permission,
And then that of men,
Those who know the laws,
Mishnah, Tosefta, Sifra and Sifrei.

The King Who lives Forever,
May He protect the people who place their hope in Him.
Of these it was stated, "They will be as sand, And will be innumerable like (grains of) dust."
White as sheep
May their valleys be (filled with grain),
And may their vats overflow with wine.
Grant their wishes;
May their faces be joyous,
May they shine like the morning light.

Grant me strength
And lift Your eyes,
And see Your enemies who deny You.
Let them vanish as straw
Within the brick,
May they be silenced like a stone in shame.
**(While I stand (here), I (will) translate
The words of the greatest of all books.)**
God gave (the Torah) (through) the humble one (Moshe),
Therefore to Him let us express our gratitude.

3) Mishna Megillah 4:4

הקורא בתורה לא יפחות משלשה פסוקים לא יקרא למתורגמן יותר מפסוק אחד ובנביא שלשה

One who reads from the Torah in the synagogue should not read fewer than three verses. And when it is being translated, he should not read to the translator more than one verse at a time. And with regard to the Prophets, one may read to the translator three verses at a time.

4) Nehemiah 8:8

ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שקל ויבינו במקרא

They read from the scroll of the Teaching of God, translating it (or “distinctly”) and giving the sense; so they understood the reading.

5) Talmud Bavli Megillah 3a

וְהָא אָמַר רַב אֵיקָא בְּרַב אֶבְיִן אָמַר רַב חֲנַנְיָאֵל אָמַר רַב: מֵאֵי דְכָתִיב: "וַיִּקְרְאוּ בְּסֵפֶר תּוֹרַת הָאֱלֹהִים מְפֹרָשׁ וְשׁוּם שְׂכָל וַיְבִינּוּ בְּמִקְרָא". "וַיִּקְרְאוּ בְּסֵפֶר תּוֹרַת הָאֱלֹהִים" — זֶה מִקְרָא; "מְפֹרָשׁ" — זֶה תַּרְגּוּם

R. Ika said in the name of R. Hananel who had it from Rav: What is meant by the text, “And they read in the book, in the law of God, with an interpretation, and they gave the sense, and caused them to understand the reading?” ‘And they read in the book, in the law of God’: this indicates the [Hebrew] text; ‘with an interpretation’: this indicates the Targum.

6) Tur Orach Chayim 145:1, 3

בימי חכמי התלמוד היו רגילין לתרגם כדי שיבינו העם כי לשונם היה ארמי ואין הקורא רשאי לקרות לתורגמן יותר מפסוק א' אלא קורא לו פסוק אחד ומתרגמו וחוזר וקורא לו פסוק ב' . . . ונראה שהם היו רגילין לפרש להמון העם שהיו מדברים ארמית אבל לדידן מה תועלת בתרגום כיון שאין אנו מבינין אותו ואין לומר נלמוד מהם לפרש לעם בלשון שיבינו די"ל תרגום שאני שנתקן ברוח הקדש

In the days of the sages of the Talmud, they were accustomed to translate [the Torah reading] so that the people would understand, for their language was Aramaic. And the reader is not permitted to read to the translator more than one verse at a time; rather, he reads him one verse and he translates it, and then he returns and reads him a second verse...

And it appears that they were accustomed to explain [the reading] to the masses of the people, who spoke Aramaic. But for us, what benefit is there in the translation, since we do not understand it? And one cannot say that we should learn from them to explain to the people in a language they understand, for the Targum is different, since it was instituted through divine inspiration (ruah ha-kodesh).”

7) Machzor Vitry (12th century Ashkenaz), Laws of Pesach 106

וקטן מתרגם כל פסוק ופסוק מן ויהי בשלח ומשירה כולה. שהיום עברו ישר' את הים. ומתרגם הפרשה לפרסם הנס. וכיון שנהגו לתרגם בתורה נהגו לתרגם אף בנביא. וכן בעצרת. ולא בשאר מועדים

And a minor translates every single verse from ‘And it came to pass when [Pharaoh] sent...’ (the beginning of Parashat Beshalach) and the entire Song [at the Sea], because on this day Israel passed through the sea. And he translates the passage in order to publicize the miracle. And since they had the practice of translating during the Torah reading, they also had the practice of translating during the Haftarah. And likewise on Shavuot — but not on the other festivals.

8) Kol Bo (14th century Ashkenaz) 52

ונהגו בשביעי של פסח ובראשון של עצרת לתרגם הפרשה כלה כדי להבין לנשים ולעמי הארץ הניסים והנפלאות ולשכך אזנם ויתנו לשם שבח והודאה על הדבר כי באותו הזמן שנקבע המנהג היו מדברים הכל בלשון ארמית, ובזמן הזה לא זו המנהג ממקומו אבל הוסיפו עליו לדרוש עשרת הדברות בלע"ז וכן בשביעי

של פסח מויושע עד סוף השירה ומספרים נפלאות שעשה לנו השם ולאבותינו בלשון שיבינו הכל, וגם דורשין מה שעתידי הקב"ה לעשות כשיוציאנו מן הגלות

And they were accustomed on the seventh day of Passover and on the first day of Shavuot to translate the entire reading, so that the women and the unlearned masses would understand the miracles and wonders, and so that their ears would be gladdened and they would give praise and thanksgiving to God for the event. For at the time when this custom was established, everyone spoke the Aramaic language. And in the present time, the custom has not departed from its place, but they added to it: on Shavuot they expound the Ten Commandments in the vernacular, and likewise on the seventh day of Passover, from 'And the Lord saved...' until the end of the Song [at the Sea], and they recount the wonders that God performed for us and for our forefathers in a language understood by everyone. And they also expound upon what the Holy One, blessed be He, will in the future do when He brings us out from exile.

9) Maharil (14th century Ashkenaz), Shavuot 3

במגנצא א"א שום דיברא רק יום ראשון אקדמות מילין בסיום פסוק בחדש השלישי

In Mainz, no *dibrah* (i.e., no Targum/translation) is said at all, except on the first day: *Akdmut Milin*, at the conclusion of the verse 'In the third month...'

10) Taz (17th century) Orach Chayim 494:1

על מה שנוהגים במדינות אלו לקרות פסוק הראשון ואח"כ מתחילין אקדמות מילין כו. 'יש לתמוה הרב היאך רשאים להפסיק בקריאה דהא אפי' לספר בד"ת אסור כמ"ש בסי' קמ"ו וכל ההיתרי הנזכרים שם אינם כאן כ"ש בשבח הזה שהוא אינו מענין הקריאה כלל למה יש לנו להפסיק. ושמעתי מקרוב שהנהיגו רבנים מובהקים לשורר אקדמות קודם שיתחיל הכהן הברכה של קריאת התורה וכן ראוי לנהוג בכל הקהילות וגם ביציב פתגם שאומרים ביום שני אחר פסוק ראשון של הפטרה ראוי לנהוג כן אלא שאין הפטרה חמירא כ"כ כמו קריאת התורה

Regarding what is practiced in these lands, to read the first verse and then begin *Akdmut Milin*, etc., one must wonder greatly: how are they permitted to interrupt the reading? For even to speak words of Torah is forbidden, as is written in section 146, and all the permissions mentioned there do not apply here, and all the more so with this hymn, which is not related to the reading at all—why should we interrupt? And I have recently heard that eminent rabbis instituted that *Akdmut* should be sung before the kohen begins the blessing over the Torah reading, and this is indeed the proper practice to follow in all communities. And likewise with *Yetziv Pitgam*, which is said on the second day after the first verse of the haftarah—it is fitting to conduct it in the same way. However, the haftarah is not as stringent as the Torah reading.

11) Mishnah Berurah 494:2

וקורין בראשון וכו' - והמנהג לומר אקדמות והסכימו כמה אחרונים לומר זה קודם שמתחיל הכהן לברך על התורה וכן המנהג כהיום בכמה קהילות אכן יציב פתגם שאומרים ביום שני בעת קריאת הפטרה נתפשט באיזה מקומות לאמרו אחר פסוק ראשון של הפטרה

And the custom is to say *Akdamut*, and several later authorities agreed that it should be said before the kohen begins to recite the blessing over the Torah. And this is indeed the practice today in many communities. However, *Yetziv Pitgam*, which is said on the second day during the reading of the haftarah, has become widespread in some places to recite it after the first verse of the haftarah.